

SÖZLÜK EŞİTTİR: VATAN

“Sözlük” kelimesine eski dilde kamus ve lügat denmektedir. Farklı anlamları da olan “sözlük” bir ırkın kullandığı dilin tüm sözcüklerini içeren bir kitaptır aynı zamanda. Kitap diyip o kelimeleri kâğıt parçası olarak görmekten öte, bir milletin tarihini, ananelerini, gelenek ve göreneklerini, düşünce yapılarını kısacası o milletin tüm özelliklerini bu kitapta görebiliriz. Kaşgarlı Mahmud, zamanında Türkçenin ilk sözlüklüğü olan Divan-ı Lügati’t-Türk’ü niçin oluşturmuş, diyar diyar gezerek her kelimeyi not etmiş ve aynı zamanda Türk milletinin önemli atasözlerini, deyimlerini araştırmaktan gocunmamış? Bunun tek bir cevabı vardır ki o da: “Başka bir millete kendi dilinin zenginliklerini göstermektir” Sözlük bir milletin dil zenginliğinin en önemli nişanesidir. Sözlük, o kadar önemlidir ki bir milletin namusunu taşır. Yani: Dil olmazsa bir millet var olabilir mi, durabilir mi ayakta, yüzyıllar boyu tutunabilir mi coğrafyasına?

Rusya zamanında neden Türkçeyi yasakladı? Gazeteler, dergilerde, okullarda hatta günlük hayatta bile konuşulmasını istemedi? Çünkü bir milletin dilini yok ederse kendisi de yok olur. Var olamaz. Kendi gibi düşünüp yazamaz. Zamanla yozlaşır ve kendi kimliğini kaybeder. Başkaları için yaşamak zorunda kalır. Artık, yaşayan bir ölüdür.

İlk başta kitaptan ibaret değil dediğim sözlüğün, bana göre tam anlamı: Vatandır. Sözlüğü açıp baktığımızda her hece ve kelimesinde artık bizler varız. Biz ve bize dair her şey.. Sözlüğe her sırt çevirmemizde kendimizi önemsememiş olacağız. Bu da ne acıdır ki kendi ayağına kurşun sıkmak gibi bir şeydir. Bu tarz olumsuzluklara mahal vermemek için Türkçenin özgür kırlarında yaşamak lazım. Vatanın her sınırı kanla çizilmiş bu coğrafyanın, dilini yozlaştırmaya çalışanlara izin vermek, kendimize ve nesillerimize yapacağımız en büyük ahmaktır. Bu millet hür doğdu, hür yaşayacaktır.

Seslenir seni bana yakın uzak,

Yeryüzü mavisinden gökyüzü yeşiline

Tutsak uluslar var ya geceler boyu

Onlar için

Yitik özgürlükler için

Türkçe, haykırmak. (Fazıl Hüsnü Dağlarca)

Sonsuza uzanan bu hayat çizgisinde var olmanın yolu, dilimize sahip çıkmaktır. Kırlarda, dağda dolaşan bir çocuk sevinciyle dilimizi özgürce haykırmak kadar bizi gururlandıran başka bir şey olamasa gerek.

Sözlüğün, bizi özgür kılp ve bu gökkubbe altında hoş bir sadâ bırakması temennisiyle..

Zübeyde Sude Yenitürkoğulları

11/E No :223